

ΕΝΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Η ΜΙΣ ΜΠΑΡΚΛΕΪ

126ον

Σήκωσα τα κουτιά ψηλά και πλέαμε τώρα μ' αυτά. Η Κατερίνα άνοιξε τη βαλίτσα. Μου έδωσε το μπουκάλι με το μπράντυ. Έβγαλε το φερό με το σουγιά μου και το ρούφηξε πολύ ώρα. Ήταν ευχάριστο, ξεστό και το αίμα μου κυκλοφόρησε άμεσως. Ζωή ρεψα.

—Περφόρημο μπράντυ, είπα. Τό φαγάρι είχε κρυφτεί πάλι στα σύννεφα μ' έβλεπα καθαρά τώρα την άκτι. Μιά μαύρη κουκίδα μου φάνηκε πώς ήταν μπροστά μου, πέρα στη λίμνη.

—Μικρούλα, μήπως κρυώνεις; —Καθόλου. Είμαι πολύ καλά. Μουδίασα μόνο λίγο.

—Αδειασα το νερό με το κουβαδάκι και κτέβασε τα πόδια σου. Τραβούσα τα κουτιά κι άκουγα το ρυθμικό τους ήχο και τότενεδάκι, το μικρό κουβά, να κλυδωνίζεται κάτω απ' το κάθισμα στην πρόμνη.

—Μου δίνεις σε παρακαλώ το κουβαδάκι; της είπα, θέλω να πιώ. —Είμαι πολύ ερωμένο. —Δεν παύει. Θά το ξεπλύνω. Η Κατερίνα το έβλεπε μόνη της κι ύστερα μου το πρόσφερε γεμάτο νερό. Είχα διψήσει από το μπράντυ και το νερό ήταν τόσο παγωμένο που μου μούδιαζε τα δόντια. Κότταξε την άκτι, Πηλαιάσαμε στην κουκίδα. Πέρα έδειξα τα φώτα, στον κόλπο.

—Ευχαριστώ, της είπα και της έδωσα το τενεκεδάκι. —'Αν θέλεις κι' άλλο να μου το πεις. Λέγε μου ότι θέλεις. —Δεν παύει, να φας κάτι. —'Οχι. Θά πενήσω σε λίγο. 'Ας κάνω ύπνο.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τα χέρια μου είναι μόνο ξεγδαρμένα και φουσκάλιασαν, τίποτ' άλλο. Πλέαμε πάντα. 'Ανάμεσα απ' τα βουνά, στη δεξιά όχθη, μία γραμμή. Θά ήταν χωρίς άλλο το Κανόμιο.

—Τραβούσα στ' άνοιχτά, γιατί απ' αυτό το σημείο και πέρα υπήρχε μεγάλος κίνδυνος να μ'ε; δούν οι φύλακες. Στην αντίθετη όχθη, έλα ψηλό βουνό σε σχήμα θύλου. Είχα κουραστεί. Δεν άπομενε πολύς θρόμος, με είχα πιά τοζακί και μου φαινόταν ατέλειωτος. 'Επρεπε να περάσωμε το βουνό και να προχωρήσωμε τούλάχιστον πέντε μίλια άχώρα πριν φτάσωμε στα 'Ελβετικά βουνά. Τό φαγάρι χαμήλωνε, κρυόταν κι' ο ούρανός σκοτεινιάζε. 'Αφηνά λίγο τα κουτιά, ξεκουραζόμουν, και τα ζανάπιανα με δύναμη.

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

—'Ασ με να τραβήξω κι' εγώ λίγο, είπες ή Κατερίνα. —'Οχι, δεν πρέπει. —Κουταμάρες. Θά μου κάνει καλό. Θά ξεμουδιάσω.

—Δεν πρέπει, μικρούλα, άκουσε με. —'Ελα, θώσε μου. Τό κουπί είναι ότι χρειάζεται στην κατάστασή μου. Τήν έγκυμωσύνήν την ώφελλον τέτοις άσκήσεσι.

—Καλά. 'Αλλά πρόσσε, λίγο. Θά πάω εγώ πίσω κι' έλα εσύ μπροστά. Κρατήσου γερά. Κάθισα στην πρόμνη, έριξα το παλλά μου στους ώμους, σήκωσα το γακά κι' έβλεπα την Κατερίνα να τραβάει κουπί. Τα κτάφ ρνε καλλά, τα κουτιά την ένοχλοσαν μόνο, ήταν πολύ μακριά. 'Ανοίξα τη βαλίτσα κι' έφαγα δυο σάντουιτς και ρούφηξα μία γουλιά μπράτυ. Ζωή ρεψα. Ρούφηξα κι' άλλο.

—Μέλις κουραστείς πέ μου, πρόσσε μη σου γλυστρήσει το κουπί. (Συνεχίζεται)

Πατρινά, ήμερονύκτια.

Στό πεταχτά

Λόγω της σταθερότητας του καιρού των τελευταίων ήμερών έννευκεσθή ή συγκομιδή των έλαιων.

—'Η παραγωγή έφεται, δέν είναι μεγάλη σέ ποσότητα, άλλα είναι έκλεκτη σέ ποιότητα. —'Η όδότηση είναι ελαχίστη. —Στήν αγορά σπανίζουν τά ραβιάκια.

—Είναι άδικοιλόγητη ή έλλειψη των έκλεκτων αυτών χόρτων. —Κατά τούς ειδικούς, ό λόγος όφελεται στό ότι οι γυναικες είναι άποχολημένες με τήν συγκέντρωση των έλαιων.

—'Υπενθυμίζουμε τήν έκπομπή τής 1.10—1.30 μ. ήμερας που θά μεταδοθή από τό Ραδιοφωνικό μας Σταθμό.

—'Η έκπομπή αυτή άναφέρεται στήν δεκάτη τρίτη έπέτειο από τής φοβερής έκείνης ήμέρας τής διαβίτης δολοφονίας των κατοίκων τής μαρτυρικής πόλεως των Καλαβρύτων.

—'Η έκθεση ζωγραφικής τής δίδοσ Μάγδας Κουνούσου, που έστειλάσθε στήν αίθουσα τής Βιβλιοθήκης τής 'Αμερικανικής 'Υπηρεσίας Πληροφοριών, έκλεισε σέ χθές.

—Στό μεταξύ στό «Σέσιλ» ή έκθεση ζωγραφικής τής κ. 'Ελένης Λασκαράτου σημειώσαν έξαιρετική έπιτυχία.

—'Η Κυριακή άναμένοντα έκλεκτικόν έλιωτών φιλάθλων. —'Ο έπαναληπτικός άγών Παλαιάς—Νεανιολογικού συγκέντρωσαν μεγάλο ένδιαφέρον.

—Προβλέπεται ότι, καιρό έπιτρέποντος, θα σημειωσθή στό Στάδιον,πραγματική κοσμοσυρροή.

—Τό λαχόν Συναγερμόν εκκλιούσθρε τήν θνη κα 9ην σεράν. —'Από τής προηγούμενης σεράν τής περισσότερας γραμμάτια έχουν σχεδόν εξαντλησθή.

—Δικαιώς άλλως τε άφού τά δώρα είναι πολλά και έκλεκτά. —'Θά δούμε όμως ποιοι θά είναι ό τυχεροί.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙ ΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Δέκα τρία χρόνια συμπληρώνονται σήμερα, από τήν φοβερή έκείνη ήμέρα, που οι Γερμανοί δολοφονούσαν όμαδικά όλους τούς άνδρες τής μαρτυρικής πόλεως των Καλαβρύτων. Τά τότε παιδιά έβιναν άνδρες και τά νήπια έφηβοι. 'Ο πόνος όμως έμεινε ό ίδιος. Πόνος μεγάλος που σπαράζει κάθε τόσο τήν καρδιά, που φέρνει στά μάτια τά δάκρυα, που στεφανώνει με μαύρους κύκλους τή χαρά.

Τί έγινε από τότε για να λησμονησθή τό μεγάλο έγκλημα; Σχεδόν τίποτε. Ούτε ένας τάφος, ούτε μία άναθηματική στήλη με τά όνόματα των δολοφονημένων. 'Αφών τήν έγκατάλειψη των ζωντανών, τήν πείνα, τήν ένδεια, τήν πτώση των άνθρώπων στή δυστυχία. Σήμερα ή Γερμανία εοημερεί, χιτίζει πωλυκατοικίες, έργοστάσια, βιομηχανίες. Τά Καλαβρυτινόπουλα, οι χήρες πεινούν, ύποφέρουν, στερούνται. Αυτή είναι ή μοίρα των φτωχών και των άδικουμένων. Γιατί να τό κρύβουμε, γιατί να τό λέμε; Οι διπλωματικές άβρόντες δέν τό επιτρέπουν βέβαια. Μά, τό έπιβάλλει όμως ό άνθρωπος, τό άγραφο δικαιο. Άλλα που να φυτρώσουν τέτοια λουλούδια στήν έποχή μας...

—'Η παραγωγή έφεται, δέν είναι μεγάλη σέ ποσότητα, άλλα είναι έκλεκτη σέ ποιότητα. —'Η όδότηση είναι ελαχίστη. —Στήν αγορά σπανίζουν τά ραβιάκια.

—Είναι άδικοιλόγητη ή έλλειψη των έκλεκτων αυτών χόρτων. —Κατά τούς ειδικούς, ό λόγος όφελεται στό ότι οι γυναικες είναι άποχολημένες με τήν συγκέντρωση των έλαιων.

—'Υπενθυμίζουμε τήν έκπομπή τής 1.10—1.30 μ. ήμερας που θά μεταδοθή από τό Ραδιοφωνικό μας Σταθμό.

—'Η έκπομπή αυτή άναφέρεται στήν δεκάτη τρίτη έπέτειο από τής φοβερής έκείνης ήμέρας τής διαβίτης δολοφονίας των κατοίκων τής μαρτυρικής πόλεως των Καλαβρύτων.

—'Η έκθεση ζωγραφικής τής δίδοσ Μάγδας Κουνούσου, που έστειλάσθε στήν αίθουσα τής Βιβλιοθήκης τής 'Αμερικανικής 'Υπηρεσίας Πληροφοριών, έκλεισε σέ χθές.

—Στό μεταξύ στό «Σέσιλ» ή έκθεση ζωγραφικής τής κ. 'Ελένης Λασκαράτου σημειώσαν έξαιρετική έπιτυχία.

—'Η Κυριακή άναμένοντα έκλεκτικόν έλιωτών φιλάθλων. —'Ο έπαναληπτικός άγών Παλαιάς—Νεανιολογικού συγκέντρωσαν μεγάλο ένδιαφέρον.

—Προβλέπεται ότι, καιρό έπιτρέποντος, θα σημειωσθή στό Στάδιον,πραγματική κοσμοσυρροή.

—Τό λαχόν Συναγερμόν εκκλιούσθρε τήν θνη κα 9ην σεράν. —'Από τής προηγούμενης σεράν τής περισσότερας γραμμάτια έχουν σχεδόν εξαντλησθή.

—Δικαιώς άλλως τε άφού τά δώρα είναι πολλά και έκλεκτά. —'Θά δούμε όμως ποιοι θά είναι ό τυχεροί.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια του να δούνε. Νά τόν ταξιδεύσθ και να τόν λυτρώσθ. Τά «Παριναί Γράμματάς» έχουν τήν γοητεία τών άναμνήσεων, τήν μεγαλοχλια τών περασμένων, που κινούνται στό καλίδοσκόπιο μιάς έπιτυχίας που έχει όνομασθή «ωραία έποχή». Διαβάσοντας τής περιγραφές από τό Παρίσι τής έποχής τού 1908, 1909 και 1910 σκηνοθετεί τής ωραιότερη ταινία που θά έπιμωμώσες να δής στήν όδόν.

—'Εσφυλλίζοντας τή κομψή έκδοση «Παριναί Γράμματάς» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που έκκυλοφόρησε τελευταίως ό έκδοτικός όίκος τής «'Εστίας», αισθάνθηκα ένα άρωμα ευγένειας, πνευματικής άφροντίας, αξιοπρέπειας.

—'Ο λόγος του Παπαντωνίου έχει στήν ή ιδιότητα. Νά δη μοιρώσθ ή άμοσφαιρα άνώτερης στή αιδητική χαρά. Νά τού μοιολιάσθ σκέψης χαρποισίες. Νά τού άναστασθή κόμους που δέν αδειώθηκαν τά μάτια